

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 020089 21 Kž 4
Sarajevo, 03.02.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Nidžare Zlotrg kao predsjednice vijeća, Ismete Mujanović i Hurije Muratović kao članova vijeća, uz sudjelovanje Senke Herić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenih B.Ž., S.M., M.J., G.J., R.S., A.M., B.H., D.B., M.K., S.Ž. i N.T., zbog krivičnog djela Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2., u sticaju sa krivičnim djelom Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a osumnjičeni S.M., u sticaju sa produženim krivičnim djelom Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. istog zakona, odlučujući o žalbi kantonalnog tužitelja iz T., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 7 od 18.01.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.02.2021. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Žalba kantonalnog tužitelja iz T., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 7 od 18.01.2021. godine, odbija se kao neosnovana.

O B R A Z L O Ź E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 7 od 18.01.2021. godine odbijen je prijedlog Kantonalnog tužiteljstva T. kantona broj T03 0 KTO 0092243 20 od 13.01.2021. godine za produženje pritvora prema osumnjičenim B.Ž., S.M., M.J., G.J., R.S., A.M., B.H., D.B., M.K., S.Ž. i N.T., protiv kojih se vodi istraga zbog krivičnog djela Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u sticaju sa krivičnim djelom Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, a osumnjičeni S.M. u sticaju sa produženim krivičnim djelom Neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. istog zakona, iz zakonskih razloga propisanih odredbom člana 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) u vezi sa članom 46. stav 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio kantonalni tužitelj iz T. (kantonalni tužitelj) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog

činjeničnog stanja, s prijedlogom da se žalba uvaži i pobijano rješenje ukine, te predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321., u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepeno rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka kantonalni tužitelj u žalbi tvrdi da je izreka pobijanog rješenja nerazumljiva i protivrječna razlozima rješenja. Kako se navodi u žalbi, nerazumljivost izreke pobijanog rješenja se ogleda u tome što ista ne sadrži razloge zbog kojih je sud odbio prijedlog tužitelja za produženje pritvora osumnjičenim, a zbog nedostataka tih razloga izreka rješenja je protivrječna i razlozima obzirom da iz obrazloženja rješenja proizilazi da je prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim odbijen zato što rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine nije postalo pravosnažno u trenutku odlučivanja o prijedlogu tužitelja od 13.01.2021. godine, po kojem rješenju pritvor osumnjičenim traje do 18.01.2021. godine.

Ovi žalbeni navodi kantonalnog tužitelja nisu osnovani.

Najprije, iz odredbe člana 148. stav 1. ZKP FBiH, koja propisuje šta treba da sadrži rješenje o pritvoru, ne proizilazi da izreka rješenja mora sadržavati razloge zbog kojih je sud odbio prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim, kako se proizvoljno navodi u žalbi. U izreci pobijanog rješenja je određeno i jasno navedeno koji prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora i u odnosu na koje osumnjičene se odbija, pa takva izreka pobijanog rješenja nije nerazumljiva. Nadalje, u obrazloženju pobijanog rješenja prvostepeni sud je naveo konkretne razloge zašto smatra da nisu ispunjeni uvjeti da se prema osumnjičenim produži pritvor, kako se to navodi i u žalbi kantonalnog tužitelja. Budući da je izrekom pobijanog rješenja jasno odlučeno da se odbija prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim a da je u obrazloženju tog rješenja prvostepeni sud dao određene i konkretne razloge za takvu svoju odluku onda ni izreka pobijanog rješenja nije protivrječna datim razlozima. Stoga nije učinjena ni bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju se neosnovano ukazuje žalbom kantonalnog tužitelja.

Prema navodima u žalbi, prvostepeni sud je učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. u vezi sa članom 149. stav 4. ZKP FBiH time što je „u obrazloženju rješenja donio odluku da se prema osumnjičenim ukida pritvor i da se isti imaju odmah pustiti na slobodu“. Kantonalni tužitelj smatra da su osumnjičeni morali biti pušteni na slobodu po rješenju od 13.01.2021. godine kojim im je produžen pritvor do 18.01.2021. godine i bez donošenja bilo kakvog posebnog rješenja, što je prvostepeni sud zanemario pa je na taj način nepravilno primjenio odredbu člana 149. stav 4. ZKP FBiH.

Ovim žalbenim navodima se pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ne dovodi u pitanje.

Prije svega, iz izreke pobijanog rješenja jasno slijedi da je tim rješenjem odlučeno o prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim a ne da je sud donio odluku da

se prema osumnjičenim ukida pritvor. Nadalje, iz sadržine predmetnog spisa i razloga datih u pobijanom rješenju proizilazi da je tužiteljstvo podnijelo prijedlog za produženje pritvora osumnjičenim po osnovu člana 149. stav 3. ZKP FBiH, zbog čega nije bilo mjesta primjeni odredbe člana 149. stav 4. ZKP FBiH, kako se neosnovano ističe u žalbi. Stoga, time što je prvostepeni sud u obrazloženju pobijanog rješenja naveo da se prema osumnjičenim ukine pritvor i da se isti imaju odmah pustiti na slobodu, nije došlo do povrede odredbe člana 149. stav 4. ZKP FBiH, niti je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH, kako se neosnovano ukazuje žalbom.

Pobijajući prvostepeno rješenje zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, kantonalni tužitelj u žalbi navodi da je prvostepeni sud bez posebnog raspravljanja o postojanju općih i posebnih pritvorskih razloga, u smislu člana 149. stav 3. ZKP FBiH, donio odluku da se osumnjičenim ukida pritvor i da se imaju odmah pustiti na slobodu. S tim u vezi, u žalbi se ukazuje da u konkretnom slučaju paralelno egzistiraju dva nepravosnažna rješenja i to rješenje broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine kojim je produžen pritvor osumnjičenim do 18.01.2021. godine i pobijano rješenje, pa kako ta rješenja nemaju suspenzivno dejstvo, odnosno kako izjavljena žalba ne odlaže izvršenje rješenja to što ranije rješenje o produženju pritvora osumnjičenim nije pravosnažno, po mišljenju kantonalnog tužitelja, nije bilo osnova da prvostepeni sud odbije prijedlog tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim od 13.01.2021. godine.

Provjeravajući osnovanost iznesenih žalbenih navoda kantonalnog tužitelja, ovaj sud nalazi da iz obrazloženja pobijanog rješenja proizilazi da je prvostepeni sud utvrdio da je, nakon podnošenja prijedloga kantonalnog tužiteljstva T03 0 KTO 0092243 20 od 17.11.2020. godine za produženje pritvora osumnjičenim, doneseno rješenje broj 03 0 K 020089 20 Kv 2 od 18.11.2020. godine kojim je osumnjičenim B.Ž., S.M., M.J., G.J., R.S., A.M., B.H., D.B., M.K., S.Ž. i N.T. produžen pritvor za 2 (dva) mjeseca i koji može trajati do 18.01.2021. godine ili do druge odluke suda, ali da to rješenje nije nikada postalo pravosnažno jer je više puta ukidano od strane Vrhovnog suda Federacije BiH. Naime, iz sadržine spisa slijedi da je rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 20 Kv 2 od 18.11.2020. godine, kojim je osumnjičenim po prijedlogu kantonalnog tužiteljstva broj T03 0 KTO 0092243 20 od 17.12.2020. godine produžen pritvor za dva mjeseca i isti je po navedenom rješenju mogao trajati do 18.01.2021. godine, ukinuto rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 03 0 K 020089 20 Kž od 02.12.2020. godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Nakon toga, u ponovnom postupku je Kantonalni sud u Tuzli donio rješenje broj 03 0 K 020089 20 Kv 4 od 17.12.2020. godine kojim je osumnjičenim produžen pritvor i može trajati do 18.01.2021. godine ili do druge odluke suda. Navedeno rješenje je, uvažavanjem žalbi branitelja osumnjičenih, ukinuto rješenjem Vrhovnog suda Federacije BiH 03 0 K 020089 20 Kž 2 od 05.01.2021. godine i predmet ponovo vraćen prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Pri ponovnom odlučivanju prvostepeni sud je donio rješenje broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine kojim je osumnjičenim produžen pritvor do 18.01.2021. godine. I na navedeno rješenje su branitelji osumnjičenih izjavili žalbe, kako to slijedi iz sadržine spisa.

Pobijanim rješenjem prvostepeni sud je odbio prijedlog kantonalnog tužiteljstva broj T03 0 KTO 0092243 21 od 13.01.2021. godine za produženje pritvora osumnjičenim iz razloga što rješenje tog suda broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine kojim je

osumnjičenim produžen pritvor do 18.01.2021. godine nije postalo pravosnažno u momentu razmatranja prijedloga za produženje pritvora osumnjičenim u skladu sa članom 149. stav 3. ZKP FBiH, pa vijeće prvostepenog suda zaključuje da nije ispunjen preduvjet za meritorno odlučivanje o prijedlogu tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim za još tri mjeseca.

Da rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine, po kojem je osumnjičenim pritvor mogao trajati do 18.01.2021. godine, nije postalo pravosnažno do isteka roka do kojeg je tim rješenjem pritvor bio produžen, kao ni da do momenta kada se pobijanim rješenjem odlučivalo o prijedlogu tužitelja za produženje pritvora (pobijano rješenje doneseno 18.01.2021.godine), žalbenim navodima kantonalni tužitelj ne dovodi u pitanje. Nadalje, iz sadržine spisa predmeta slijedi da su osumnjičeni, putem svojih branitelja, izjavili žalbe na rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine kojim je pritvor produžen do 18.01.2021. godine. Prema CMS evidenciji koja je dostupna ovom sudu utvrđeno je da je, odlučujući o žalbama branitelja osumnjičenih izjavljenim protiv naprijed navedenog rješenja Kantonalnog suda u Tuzli od 13.01.2021. godine, Vrhovni sud Federacije BiH donio rješenje broj 03 0 K 020089 21 Kž 3 od 29.01.2021. godine kojim je uvažavanjem žalbi branitelja osumnjičenih B.Ž., S.M., R.S., S.Ž., N.T., M.J. i M.K., a povodom tih žalbi, po službenoj dužnosti na osnovu člana 324. ZKP FBiH i u odnosu na osumnjičene G.J., A.M., B.H. i D.B. ukinuo rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Kod takvog stanja u konkretnom predmetu, kada u vrijeme odlučivanja o prijedlogu tužiteljstva za produženje pritvora osumnjičenim, a ni u vrijeme odlučivanja o žalbi izjavljenoj protiv pobijanog rješenja, odluka o produženju pritvora osumnjičenim do 18.01.2021. godine nije postala pravosnažna, onda nije bilo osnova za donošenje novog rješenja o produženju pritvora osumnjičenim po prijedlogu kantonalnog tužiteljstva od 13.01.2021. godine, kako je to zaključio i prvostepeni sud. Stoga se, po ocjeni ovog suda, iznesenim žalbenim navodima kantonalnog tužitelja pravilnost pobijanog rješenja ne dovodi u pitanje.

Iz svih naprijed iznesenih razloga ovaj sud je, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je žalbu kantonalnog tužitelja odbio kao neosnovanu.

Zapisničar
Senke Herić,s.r.

Predsjednica vijeća
Nidžara Zlotrg,s.r.